

Šest let od smrti Mrázka

25. ledna roku 2006 se na parkovišti před sídlem své firmy skácel k zemi František Mrázek, hlava podsvětí. Neznámý vrah ho trefil do hrudi speciálně upraveným nábojem. Po šesti letech vražda není stále objasněna. Hovoří se o vyřizování účtů v mafii. Mrázek však měl čilé **kontakty s politiky – stáli právě oni za jeho smrtí?**

Ve středu 25. ledna bude malé výročí. Uplyne 65 let od úmrtí gangstera Al Capona, který se stal symbolem americké mafie. A bude to taky šest let, co zavraždili v pražské Lhotce českého kmotra Františka Mrázka. Ten se stal symbolem českého podsvětí a „mafianského kapitalismu“ z počátku devadesátých let.

Zatímco u Al Capona je smrt jasná – podlehl následkům syfilidy, vražda Mrázka je dodnes zahalena tajemstvím. Nikdo neví, kdo si jeho pravou objednal ani kdo na něj v osudný den střílel.

Připomeňme si, že neznámý střelec zasáhl Mrázka ze sedmdesáti metrů, když chtěl nastoupit do svého opancéřovaného vozu před sídlem své firmy v pražské Durychově ulici. Byl to jediný možný okamžik, kdy šlo beze svědků zastřelit Mrázka, který si jinak dával velký pozor na svou bezpečnost. Jedna jediná rána zasáhla muže do hrudi. A protože to byla speciálně upravená kulka, roztránila se v něm na stovky kousků, jako když v něm exploduje malý granát. Nájemný vrah se mohl hned po první ráně sbalit a utéct. A nemusel se přesvědčovat, jestli práci dokončil, či nikoli. Bylo jasné, že oběť nepřežije.

Tahle vražda ukončila jednu éru českého organizovaného zločinu. A zároveň spustila jedno z nejrozsáhlejších vyšetřování v novodobých dějinách policie.

Zabití Františka Mrázka není obyčejná vražda. Mrázek byl člověk, který měl zásadní vliv na politiku, byznys, státní správu, policii či tajné služby. Osobně – a často i velmi důvěrně – se znal s lidmi, kteří formovali práci a rozhodování mnoha čelných politiků této země. Z legendárního policejního spisu Krakatice, který mapoval nelegální aktivity bosse Mrázka do roku 2002, je zřejmé, jak rozsáhlý a neuvěřitelný záběr měly jeho kontakty.

Když chtěl vědět, co se odehrávalo na některých schůzkách tehdejšího šéfa Sněmovny (dnes prezidenta) Václava Klause, vytočil číslo na Milana Velka, Klausova přítele. Když potřeboval mít přehled o dění ve Sněmovně, stačilo, aby vyslal svého lobbistu Igora Šafranka za tehdejší šéfem rozpočtového výboru (později ministrem financí) Vlastimilem Tlustým. Když se zabýval agendou tehdejšího poslance ODS (a pozdějšího ministra vnitra) Ivana Langer, důvěrně si popovídal s Langerovým přítelem, realitním magnátem Luďkem Sekyrou.

A pokud sháněl pomoc nebo informace z jedné vlády, měl k tomu osobu nejpovolnější: šéfa poradců tehdejšího premiéra Miloše Zemana na Miroslava Šloufa. Za ním jezdil Mrázek dokonce na Úřad vlády. Jak to říkali v odposleších: „jen tak na řeč, sladit noty“.

S exdůstojníkem tajné služby BIS (a později ředitelem bezpečnosti Národního bezpečnostního úřadu) Martinem Hejlem si tykal a byl s ním častěji než s některými svými obchodními partnery. A takhle by se dalo pokračovat ještě dlouho...

Démon, nebo hybatel dění?

Tohle všechno z Mrázka dělalo a stále dělá démonickou postavu. Když si k tomu přičteme ještě jeho vazby na skutečné podsvětí, z něhož na přelomu osmdesátých a devadesátých let vzešel, máme před sebou člověka, který splňuje všechny atributy kmotra, jenž řídil „ty nahore“, ale i „ty dole“ jako tajemný muž v zákulisí.

A i když se oprostíme od literárních příměrů a budeme se snažit dojít k věcné formulaci toho, kdo to Mrázek vlastně byl, dojdeme k téměř vyhodnocení. Jen použijeme méně vzletná slova. Mrázek prostě nebyl obyčejný podnikatel, jakých tu jsou stovky. Byl to lobbista s velkým vlivem na věci veřejné, který k upevnování svého postavení a rozšiřování majetku šel za hranu zákonných a etických pravidel.

Kromě několika vražd, z nichž byl podezřelý a jejichž vyšetřování se znovu otevřelo právě až po jeho smrti, je s jeho životem úzce spjaté sbírání kompromitujících materiálů na všechny, kdo by mu stáli v cestě. Nepatrná část tohoto archivu se našla u jeho obchodního partnera Tomáše Pitra. Ale to byla jen žiletka – řečeno policejní hantýrkou pro tenký spis. Kde je zbytek Mrázkovy archivu, se údajně neví. Po samotné vraždě je to druhá největší záhada celého případu.

Informace z Mrázkovy okolí a jeho vazby na významné osobnosti byly přítom natolik citlivé a výbušné, že ovlivňovaly českou politiku i po jeho smrti.

Když se snažil speciální policejní tým z Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu sbí-

Kmotr František Mrázek na oslavě podniku Setuza, který se konal v červenci roku 2002 v Karlových Varech.

Foto: Dan Materna, MF DNES

FAKTA

František Mrázek

Když do nevyužívanějšího internetového vyhledávače Google.cz napíše čtenář jméno František, jako první mu program nabídne Mrázka. Až pak velikána českých dějin Palackého nebo fotbalového trenéra Straku. To jen dokazuje, jak často čtenáři informace o Mrázkovi hledají.

František Mrázek se z **řadového veksláka** (spekuloval se vším možným – s hodinkami, walkmany, šátky) **stal jedním z vedoucích figur českého podsvětí**. Vyučený lakýrník si zařídil invalidní důchod a měl výborné **kontakty na policisty a politiky**.

Poprvé se Mrázka pokusili zavraždit v roce 2002. Od té doby jezdil v opancéřovaném voze. **Zastřelen byl nájemným vrahem ve středu 25. ledna 2006** na parkovišti před sídlem své společnosti v Praze. Podle policie šlo o čín profesionála. K vraždě byla použita odstřelovačská puška a speciálně upravený náboj.

Život Mrázka se dostane na filmová plátna. Podle trilogie reportéra MF DNES Jaroslava Kmenty Kmotr Mrázek natáčí režisér Petr Nikolaev film Příběh kmotra. V hlavní roli se představí slovenský herec Marko Igonda (na snímku vpravo). Film bude mít premiéru příští rok v lednu. Postavy budou mít z právních důvodů ve filmu pozměněná jména. Postava Mrázka se například jmenuje František Vedral (mimořádně Mrázko krycí jméno).

Podívejte se na ukázky z natáčeného filmu na www.idnes.cz/mrazek

rat důkazy o všech Mrázkových aktivitách, setkal se s neochotou vedení ministerstva vnitra, nežádným státních zástupců, či dokonce se snahou členy tohoto týmu kriminalizovat kvůli údajným nepřesnostem v cestáčkách. Poté, co ředitel útvaru Jan Kubice přinesl průběžné výsledky pátrání kolem vraždy Mrázka do parlamentu a nazval je Zprávou o prorůstání organizovaného zločinu do státní správy, vypukl politický skandál, který tehdy – v květnu 2006 – ovlivnil i volby. Ti, u nichž se později díky spisu Krakatice objevily důkazy o jejich (byť nepřímém) spojení s Mrázkem, v politice – více či méně i kvůli Mrázkovi – nakonec skončili. Namátkou: Josef Hojdar (ČSSD), Miroslav Šlouf (ČSSD), Vlastimil Tlustý (ODS), Ivan Langer (ODS).

A ti, kdo poznali díky případu Mrázek odvrácenou tvář české politiky nejvíce, jsou dnes shodou náhod a dějinných zvrátů naopak na vrcholu. Šéf vyšetřovacího týmu Pokr, který Mrázkovu vraždu vyšetřoval, Jaroslav Hruška je prvním náměstkem ministra vnitra a jeho tehdejší šéf, ředitel Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Kubice, je dokonce ministrem vnitra.

Vyšetřování vraždy skončilo po necelém roce. Případ byl odložen s tím, že se nepřišlo na pachatele. Vyšetřovací verze jsou však známé.

Jedna mluví o vyřizování starých účtů – tedy že vykonavatelé byli sami mafiáni. Druhá možnost je, že šlo o byznys olejářské a potravinářské firmy Setuza, tedy že za popravou stojí buď jeho obchodní partneři, nebo naopak konkurence. Třetí varianta je politická, tedy že ho nechali zavraždit politici, kteří se báli kompromitujících materiálů.

Podruhé byl případ otevřen v červenci roku 2009 na pokyn tehdejší nejvyšší státní zástupkyně Renaty Vesecké. „Není dokonalý zločin. Jsem přesvědčena, že existují všudylky nějaké stopy,“ řekla tehdy Vesecká. Jenže v červenci 2010 byl případ opět odložen pro nedostatek důkazů.

Tajemný svědek byl odsouzen

Toto všechno jsou známé údaje.

Co se ovšem dosud nevědělo, je, že se právě v roce 2010 při druhém znovuotevření případu objevil svědek, který tvrdí, že má informace důležité pro objasnění vraždy Františka Mrázka. Tento člověk se jmenuje Vladimír Petrus. Nyní sedí ve věznicí. Odpovídá si trest za objednání vraždy jiného podnikatele Jiřího Kubína, majitele bezpečnostní agentury Lenia. Toho zastřelili necelé dva měsíce po Mrázkovi – 13. března 2006 – v Krčském lese u restaurace U Krále Václava IV.

Už během vyšetřování v roce 2006 se objevily spekulace, že by obě vraždy spolu mohly souviset, neboť Kubín měl s Mrázkem čilé styky. Avšak nic konkrétního tehdy nepadlo. Nyní ovšem Petrus naznačuje, že v obou případech šlo právě o kompromitující materiály na politiku.

„Informace, které mi sdělil Jiří Kubín, se týkají několika více či méně důležitých lidí spojovaných s jednou politickou stranou,“ řekl Petrus velmi opatrně do policejního protokolu v květnu 2010.

Jen na vysvětlenou: Petrus byl velmi dobrým

Sbíral kompromitující materiály na všechny, kdo by mu stáli v cestě. Mrázkovy kontakty byly natolik citlivé, že ovlivňovaly českou politiku i po jeho smrti.

kamarádem zabitého Kubína. Znali se už od vojny z osmdesátých let a jejich rodiny se pravidelně stýkaly. Petrus tvrdí, že vraždu svého kamaráda Kubína neorganizoval a že byl do případu zatazen jen proto, aby nemluvil o politickém pozadí obou kauz. (Policie i soudy jsou naopak přesvědčeny, že Petrus vraždu Kubína plánoval.)

Dvě vraždy, jeden motiv?

Když v roce 2009 Vesecká nechala Mrázkův případ znovu otevřít, řekla: „Není to tak, že policistům v případě Mrázka nevěřím. Je však možné, že se ukáže, že tam chybí některé stránky nebo že byly přehlédnuty některé souvislosti. Nebo že někomu nepřípadala důležitá nějaká nitka, která člověku zvenčí přijde podstatná.“

Co když je právě Kubínův případ ta důležitá nitka?

Pokud by platilo, že lze vyšetřit vraždu Mrázka, když se rozplete případ Kubína, není na co čekat.

MF DNES bude oba případy – Mrázka a Kubína – i nadále sledovat.

Jaroslav Kmenta
reportér investigativního oddělení MF DNES